

**GŁÓWNY URZĄD
NADZORU BUDOWLANEGO**

**DEPARTAMENT
WYROBÓW BUDOWLANYCH**

Warszawa, 2015.02.16

DWB/INN/4233/65/15

**Pani
Agnieszka Królikowska
Prezes
Polskiego Stowarzyszenia Korozyjnego
ul. Elbląska 133a
80 -718 Gdańsk**

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 8 stycznia 2015 r. (data wpływu 14 stycznia 2015 r.) uprzejmie informuję, że do kompetencji Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego nie należy ocena konkretnych, zgłaszanych stanów faktycznych (poza toczącymi się przez Głównym Inspektorem Nadzoru Budowlanego postępowaniami). GUNB może natomiast udzielać ogólnych wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów z zakresu działania Urzędu, określonego ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. – *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.) oraz ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o wyrobach budowlanych* (Dz. U. z 2014 r. poz. 883). Oznacza to, że jeżeli jakiś konkretny przepis dotyczący ww. zakresu budzi wątpliwości, wówczas GUNB udzieli stosownych wyjaśnień.

Mając zatem powyższego na uwadze, uprzejmie informuję, że zasady wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. *ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG* (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5, z późn. zm.), zwane rozporządzeniem Nr 305/2011, które zgodnie z jego art. 1 określa warunki wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku wyrobów budowlanych, poprzez ustanowienie zharmonizowanych zasad wyrażania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk oraz zharmonizowanych zasad stosowania oznakowania CE na tych wyrobach, oraz ww. ustawa *o wyrobach budowlanych*, która określa zasady wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku krajowym wyrobów budowlanych, zasady kontroli wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu lub udostępnianych na rynku oraz określa właściwość organów w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z rozporządzenia Nr 305/2011 (zob. art. 1 ustawy).

Należy przy tym zaznaczyć, że „wyrób budowlany” – stosownie do art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011 i art. 2 pkt 1 ustawy *o wyrobach budowlanych* – oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.

Jednakże wymaganiom rozporządzenia Nr 305/2011 podlegają obowiązkowo te wyroby budowlane, które są objęte normami zharmonizowanymi lub dla których wydane zostały (na wniosek, dobrowolnie złożony przez producenta) europejskie oceny techniczne. Wyroby takie mogą być wprowadzone do obrotu, co do zasady, po umieszczeniu na nich oznakowania CE (zob. art. 8 ust. 3 ww. rozporządzenia oraz art. 5 ust. 1 ustawy *o wyrobach budowlanych*). Warunkiem umieszczenia tego oznakowania jest natomiast sporządzenie, przez producenta, deklaracji właściwości użytkowych, która wyraża właściwości użytkowe wyrobu budowlanego w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi dla zamierzonego zastosowania lub zastosowań tego wyrobu (zob. art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2 rozporządzenia).

Wyjaśnić przy tym należy, że ww. europejska ocena techniczna może być wydana przez jednostkę ds. oceny technicznej (JOT) na wniosek producenta, na podstawie europejskiego dokumentu oceny – dla każdego wyrobu budowlanego nieobjętego lub nie w pełni objętego normą zharmonizowaną, którego właściwości użytkowe w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk nie mogą być w pełni ocenione zgodnie z istniejącą normą zharmonizowaną (zob. art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 26 ust. 1 i 2 rozporządzenia Nr 305/2011).

Jednocześnie, za normy zharmonizowane w rozumieniu rozporządzenia Nr 305/2011, mając na uwadze jego art. 17 ust. 5, należy aktualnie uważać normy uwzględnione w *Komunikacie Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 54 z 13.2.2015, s.80)*, dotyczącym publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy prawodawstwa harmonizacyjnego Unii. Komunikaty Komisji Europejskiej są dostępne m.in. w bazie aktów prawnych Unii Europejskiej, pod linkiem: <http://eur-lex.europa.eu>.

Natomiast przykładem wspomnianej wyżej normy zharmonizowanej jest norma europejska EN 1090-1:2009+A1:2011 *Wykonanie konstrukcji stalowych i aluminiowych - Część 1: Zasady oceny zgodności elementów konstrukcyjnych* (wprowadzona do zbioru Polskich Norm normą PN-EN 1090-1+A1:2012). Określa ona wymagania dotyczące oceny właściwości elementów i zestawów elementów konstrukcyjnych ze stali lub aluminium, wprowadzanych na rynek wyrobów budowlanych. Ocena ta obejmuje wytwarzanie, a tam gdzie jest to wskazane, również projektowanie konstrukcji. Normę stosuje się do wytwarzanych seryjnie i nieseryjnie elementów konstrukcyjnych oraz ich zestawów (zob. również odpowiedź na pytanie nr 31 dotyczące m.in. zakresu wyrobów objętych normą EN 1090-1:2009+A1:2011, zamieszczone na stronie internetowej Komisji Europejskiej jako jedno z często zadawanych pytań na temat rozporządzenia Nr 305/2011, pod linkiem: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/construction/faq/index_en.htm).

Dodatkowo należy zauważyć, że jedną z zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, objętych ww. normą zharmonizowaną, jest „trwałość” – co wynika z tablicy ZA.1 zamieszczonej w Załączniku ZA (informacyjnym) do normy, dotyczącym postanowień dyrektywy 89/106/EWG (na mocy przepisu art. 65 ust. 2 rozporządzenia Nr 305/2011, załącznik ten stosuje się, odpowiednio w zakresie, w jakim jego postanowienia nie są sprzeczne z rozporządzeniem Nr 305/2011). Zgodnie z rozdziałem 4.9 normy „Trwałość”, wskazanym w ww. tablicy ZA.1, wszystkie wymagania dotyczące zabezpieczenia przed korozją powinny być określone w specyfikacji elementu, patrz EN 1090-2 dla stali węglowej, EN 1993-1-4 dla stali nierdzewnej i EN 1999-1-1 dla aluminium. Trwałość elementów zależy od ich zastosowania, warunków ekspozycji i wszystkich środków ochrony przed korozją. Jednocześnie, według rozdziału 5.11 normy dotyczącego metody oceny trwałości – nie ma bezpośredniej metody badania trwałości. Trwałość oceniana jest pośrednio, sprawdzając wymagania dotyczące zabezpieczenia powierzchni podane w specyfikacji elementu z warunkami jego ekspozycji.

Środki ochrony przed korozją konstrukcji stalowych są zatem stosowane do zapewnienia trwałości elementów i zestawów elementów konstrukcyjnych, objętych zakresem zharmonizowanej normy EN 1090-1:2009+A1:2011. Nie stanowi ona jednakże normy wyrobu dla przedmiotowych farb i powłok antykorozyjnych, ponieważ nie określa zasadniczych charakterystyk dla takich wyrobów.

Informuję ponadto, że do wyrobów budowlanych niepodlegających postanowieniom rozporządzenia Nr 305/2011 (tj. nieobjętych normą zharmonizowaną w rozumieniu ww. rozporządzenia albo wydaną dla danego wyrobu europejską oceną techniczną) – jeżeli są wprowadzane do obrotu na terytorium Polski – stosuje się wymagania określone w ustawie *o wyrobach budowlanych*, w tym dotyczące znakowania ich znakiem budowlanym, stosownie do wymagań art. 5 ust. 2 i art. 8 ust. 1 ww. ustawy, zgodnie z którym oznakowanie wyrobu budowlanego znakiem budowlanym jest dopuszczalne jeżeli producent, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego upoważniony przedstawiciel, dokonał oceny zgodności

i wydał, na swoją wyłączną odpowiedzialność, krajową deklarację zgodności z Polską Normą wyrobu (niemającą statusu normy wycofanej) albo aprobatą techniczną. Ocena zgodności obejmuje właściwości użytkowe wyrobu budowlanego, odpowiednio do jego przeznaczenia, mające wpływ na spełnienie przez obiekt budowlany wymagań podstawowych.

Jednakże ww. wymagania, dotyczące znakowania wyrobów znakiem budowlanym, odnoszą się wyłącznie tych wyrobów (niepodlegających rozporządzeniu Nr 305/2011), które spełniają kryteria zawarte w ww. definicji wyrobu budowlanego, i które jednocześnie objęte są zakresem przedmiotowym mandatów Komisji Europejskiej na ustanowienie norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych. Wykaz tych mandatów był ogłoszony obwieszczeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie wykazu mandatów udzielonych przez Komisję Europejską na opracowanie europejskich norm zharmonizowanych oraz wytycznych do europejskich aprobat technicznych; wraz z zakresem przedmiotowym tych mandatów (M. P. Nr 32, poz. 571). Aktualny wykaz ww. mandatów Komisji Europejskiej oraz pełna ich treść (w języku angielskim oraz w części przetłumaczona na język polski) dostępne są m.in. na stronach internetowych Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie, pod linkiem: <http://www.ue.itb.pl/wyroby-budowlane-objete-harmonizacja-europejska>.

Według oceny Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, farby i powłoki antykorozyjne do konstrukcji stalowych, choć spełniają kryteria ww. definicji wyrobu budowlanego – nie zostały objęte zakresem przedmiotowym żadnej z norm zharmonizowanych w rozumieniu rozporządzenia Nr 305/2011 ani mandatami Komisji Europejskiej na ustanowienie norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych. W związku z powyższym, nie podlegają wymaganiom rozporządzenia Nr 305/2011 (chyba, że ich producent wystąpił z wnioskiem i uzyskał europejską ocenę techniczną) ani ww. wymaganiom ustawy o wyrobach budowlanych.

Główny Urząd Nadzoru Budowlanego informuje jednocześnie, że niniejsze pismo nie stanowi oficjalnej wykładni prawa i nie jest wiążące dla organów administracji orzekających w sprawach indywidualnych.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU WYROBÓW BUDOWLANYCH
Marta Szymańczak